

ਪਰਮੇਦ ਕੋਹਲੀ ਜੇ.

ਇੱਕ ਕਿੱਟ ਗਰਗ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ - **ਜਵਾਬਦਾਰ**

2008 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 20546

12 ਨਵੰਬਰ, 2009

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226—ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਰੋਕਥਾਮ, ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ — ਬੀ.ਟੈਕ, 5 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਪਰਚੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ—3 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਘੋਸ਼ਿਤ-ਵਿਦਿਆਰਥੀ UMC ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ- UMC ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹ - ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਘਾਤਕ ਹੈ - ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ - ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਤੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ, ਕਬਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਵਾ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਯੋਗਤਾ ਜੋ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਡੀਪ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੂ p ਕਸਰਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਰਮੀ ਜਾਂ ਭੋਗ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ I y, ਜਦੋਂ **ਕੁਕਰਮ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਹੋਣ। ਭੈੜੇ** ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੁਰਿੰਦਰ ਗਰਗ।

ਵਿਪੁਲ ਜਿੰਦਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, **ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਲਈ।**

ਪਰਮੇਂਦ ਕੋਹਲੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 27 ਮਈ 2008 (ਅਨੇਕਸੂ I ਰੀ ਪੀ-7) ਦਾ ਹੁਕਮ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ UMC ਆਰਡੀਨੈਂਸ 15 ਅਤੇ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾਈਐਡਵਿੰਦਰਾ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਤਲਵੰਡੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ 5 ਵੇਂ ਸਮੈਸਟਰ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੀ.ਟੈਕ ਦੇ 5 ਵੇਂ ਸਮੈਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 4 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਮਾਈਕਰੋ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਰ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੀ. ਪਰਚੀ ਸੋਫਟ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਚੀ ਨਿਗਲ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ:-

“4 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3.15 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਰੋਲ ਨੰਬਰ 5378 ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਫੜੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਉੱਤਰ ਪੱਤਰੀ 'ਤੇ ਪੇਪਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਸਬੂਤ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ (ਫੜੀ ਗਈ ਪਰਚੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਐਸ.ਡੀ./-ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ”

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਈ

ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਨੇ ਵਾਈਲ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਕਮਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਲ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਪੀ.ਆਈ.ਐਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ • ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 15 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ 12.00 RM ਵਜੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (UMC) ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਮਿਤੀ 4 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੀਮੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 29 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 10 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਮੈਮੋ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮੈਮੋ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਦੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ 65% ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀ ਆਈ ਐਡੀਸ਼ਨਰ, 29 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਅਨਫੇਅਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯੂਐਮਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਕੌਰ ਸਿੰਘ, ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ UMC ਵੱਲੋਂ 27 ਮਈ 2008 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਆਈਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 27 ਮਈ, 2008 (ਅਨੇਕਸਯੂਇਰ ਪੀ-7) ਦੇ ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀ I ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ 20 ਜੂਨ, 2008 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-8) ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਭਾਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਪੀ.ਆਈਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2008 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 19824 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 26 ਨਵੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ Writ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 1 ਦਸੰਬਰ, 2008 ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-11) ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨਫੇਅਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ 22 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। , 2008 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸ ਨੂੰ 2 ਜੁਲਾਈ, 2008 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਪਰਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ,

ਹਿਮਾਸ਼ੂ ਅਤੇ ਸਾਹਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਸਟੀਰੀਓ-ਟਾਈਪ ਹਨ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖਾਲੀ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ UMC ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ 'ਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਰੋ-ਰੋ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਜੋਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਲ ਨੰਬਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ 7 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 22 ਸਤੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 20 ਮਾਰਚ, 2009 pa I ਦੁਆਰਾ 2009 ਦੇ CM ਨੰਬਰ 5078 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ **ਆਦੇਸ਼ ਦੇ** ਤਹਿਤ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੀਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ 6 ਅਤੇ 7 ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਐਸ.ਐਸ.ਖੇੜਾ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਰੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਬਾਰੇ **ਪੀ.ਆਈ. ਐਡੀਸ਼ਨਰ** ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ; ss ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ UMC ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ UMC ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਵੀ UMC ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ।

(6) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਰੋਕਥਾਮ ਸਬੰਧੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਤੋਂ ਸਬੰਧਿਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

(7) ਇਹਨਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਨੂੰ "ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਰੋਕਥਾਮ, ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਵਜੋਂ ਸਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਇਹਨਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ:

(i) “ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ।

(ii) “ਸਾਲ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

(9) ਇਹਨਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਸ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਰੱਖਣਾ, ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।

3. ਕਿਸੇ ਅਨੁਚਿਤ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਸੁਪਰਡੈਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਲੀਅ 1 ਦੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

4. ਉੱਤਰ-ਪੁਸਤਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਸੁਪਰਡੈਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੱਤਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੁਪਰਡੈਟ ਚੋਨੋ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ/ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੰਟਰੋਲਰ I s ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਗਲੇ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।
5. ਸਿਨੀਕੋਟ ਸਾਲਾਨਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ।

ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਰਮ I e 2 ਹੋਵੇਗਾ।

6. ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕਮੇਟੀ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ।
7. ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ/ਕੰਟਰੋਲਰ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ. ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮਰਨ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।
8. All cases of unfair ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 2 ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ ਅਤੇ/ ਜਾਂ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰਾਈਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ/ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰੱਖੇਗਾ।

13'। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

- (a) ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਨੋਟ; ਜਾਂ
- (b) ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਮੋਜ਼ ਜਾਂ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ; ਜਾਂ
- (c) ਪੈਰ-ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈੱਟ-ਵਰਗ, ਪ੍ਰੋਟੋਕਟਰ, ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮ ਆਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਜੋ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ/ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ, ਜਾਂ ਚਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ।

XXX

XXX XXX

15. ਜੇਕਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਗਲਦਾ ਜਾਂ ਨਿਗਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਜਾਂ ਚਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ।

25. ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ (ਏ) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ/ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ਼ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ/ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

XXX XXX XXX

27. ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ-ਪੁਸਤਕ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਰੋਲ ਨੰਬਰ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੈਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ:

(i) ਸਬੰਧਤ ਪੇਪਰ ਦੀ ਉੱਤਰ-ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ;

(ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਯਾਨੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ 1 ਵਿੱਚ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ UMC ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਪੀ * ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਦਵਾਰਕਾ ਦਾ. ss ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਫਸਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ 10,000/- ਰੁਪਏ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੀਆਈ ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅੰਤਰ- ਵਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਡਬਲਯੂ ਰੀਟ ਪਾਈ ਈਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 6 ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਕਤ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਪੀਆਈਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਕਿ UMC ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ? ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤਰਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਕਥਿਤ **ਖਰਾਬੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ** ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ UMC ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ p I ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਿਠ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਇਕਪਾਸੜ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨਫੇਇਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਠ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਿਰਫ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੀ I ਐਨਾਲਟੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਠ੍ਹਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਗੈਰ-ਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਰੇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਾਝੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਬੋਲਣਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਂ 29 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਅਨਫੇਅਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 22 ਸਤੰਬਰ, 2008 pa I ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਸਾਰੀ ਅਣ-ਆਈ ਫੇਅਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਲਾਂਬਾ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ

ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਬਹਿਲ ਸਨ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਸਾਹੀ ਨੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਲਾਂਬਾ, ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਓ ਐਪ I ਇਲੇਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨਫੈਅਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਜੱਜ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਨਫੈਇਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਬਹੁਮਤ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣੀ ਗਈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਤੈਅਸ਼ੁਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਏ ਕੇ ਕ੍ਰੈਪਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (1) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। **ਏ ਕੇ ਕ੍ਰੈਪਕ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“15. ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਨਕੀਸ਼ਬੰਡ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਏ.ਆਰ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਚੀਫ ਕੰਜ਼ਰਵੇਟਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। *oa rd.* ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਫਸਰਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਲਵੇ। ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਬਹੁਤ ਭਾਰੂ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਨਕੀਸ਼ਬੰਡ ਨੂੰ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਪੀ. ਚੋਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ *ersons*. ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਬਣਾਉਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੋਲਿਬ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ. ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚੋਣ ਬੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬਾਸੂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿਚ ਇਸ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਵਿਚ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਨਿਰਪੱਖ ਰਿਹਾ I I. ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੱਖਪਾਤ

ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਕੀਲਬੰਦ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਰਹਿਣ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(10) ਅਰਜ਼ਨ ਚੌਥੇ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ , (2) ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ।

"5 ...ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ 3. ਇਸਲਈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਪ I ellant ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਗਲਤ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਪ I ellant ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ I s ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੰਣ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਫਿਰ ਤੋਂ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਡੀ. ਵਾਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., (3) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ:-

"7. ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠ

ਸਕਦੇ। ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਇੱਥੇ) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਇੱਥੇ) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਲੱਭਣ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਪੱਖਪਾਤ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਲ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(12) ਪੀਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ 22 ਸਤੰਬਰ > ER-2008 ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਨਫੈਅਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਕਵਾਇਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ/ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਹੈ।

(13) ਪੀਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉੱਤਰ ਪੱਤਰੀ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਪੱਤਰੀ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜਾਂ ਸੈਂਟਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਨ। ਪੀ ਆਈ ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 13 ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ 15 ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਗਲਦਾ ਜਾਂ ਨਿਗਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 25 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ

ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਸੁਪਰਡੈਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਸਕ ਉਲੀ ਫਿਕਸ਼ਨ 2 ਤੋਂ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ। ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਤੋਂ, ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ, ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਯੋਗਤਾ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਿੰਨ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ। ਸਾਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਰਮੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਭੈੜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹਾਂ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 27 ਮਈ, 2008 (Arinexure P-7) ਅਤੇ ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 1 ਦਸੰਬਰ, 2008 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-11) ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭਵਿੱਖੀ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1-[^] ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਗਲੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 5 ਵੇਂ ਸਮੈਸਟਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਪ੍ਰੀਖਿਆ।

(15) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ.

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ

ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ